

Αναρχικές συντρόφισσες και σύντροφοι,

Το σιχτίρισμα είναι φυσιολογική αντίδραση σε όσα έγιναν. Τον Γενάρη, νιώθοντας την κρισιμότητα των στιγμών, εγκαταλείψατε την πάγια θέση σας και ψηφίσατε. Χάρη στους άμεσους και στοχευμένους αγώνες μετά τις εκλογές ο Σύριζα εκπλήρωσε κάποιες στοιχειώδεις υποσχέσεις του, και κατάργησε τις φυλακές τύπου Γ. Η συνέχεια, γνωστή. Πανούσης, ξεπούλημα στις Σκουριές, ματαίωση του ΟΧΙ, συνολική προδοσία. Ολότελα εύλογο λοιπόν το 'δεν ξαναπλησιάζω κάλπη'. Αλλά λάθος. Για πολλούς λόγους, και πρώτα πρώτα επειδή αυτό ακριβώς θέλει να κάνετε ο Τσίπρας. Σάς πούλησε ψέμα τον Γενάρη, μην τον κάνετε να χαρεί ξανά.

Το λάθος, σύντροφοι και συντρόφισες αναρχικοί, δεν ήταν ότι ψηφίσατε, το λάθος ήταν ότι ψηφίσατε εκείνους που πρώτα κολάκευσαν κι έπειτα πρόδωσαν. Εκείνους που συμμετείχαν στα κινήματα μόνο για να τά καπελώσουν, και ποθούν να εξουσιάσουν, όχι ν' ανατρέψουν. Τώρα ψηφίστε αντίσταση, όχι κυβέρνηση.

Γιατί προκήρυξε εκλογές ο Τσίπρας; Για να νομιμοποιήσει τη μνημονιακή πολιτική της πρωταρχικής συσσώρευσης, της αρπαγής και της καταστολής. Για να σβήσει το εξεγερσιακό δυναμικό του ΟΧΙ, ώστε να μπορεί η επερχόμενη συγκυβέρνηση να μιλά για λαϊκή εντολή όταν θα τσακίζει τις κοινωνικές αντιδράσεις (τα κινήματα), στην ωμή ληστεία μετά πολλών φόνων που ετοιμάζει. Όσο λιγότερες ψήφους πάρουν οι δυνάμεις αντίστασης και αυτοοργάνωσης, τόσο πιο βάρβαρα το κράτος θα χτυπήσει από Δευτέρα για να συντρίψει τα κινήματα.

Αντίθετα τα κινήματα ενισχύονται αν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που ποτέ δεν έμεινε απ' έξω ούτε τα πούλησε -εμείς δεν ήμασταν ποτέ Τσίπρες- βρεθεί στη Βουλή. Σ' αυτές τις εκλογές έχουμε ρεαλιστικές πιθανότητες να τα καταφέρουμε. Αν μείνουμε απ' έξω χάρη στη δική σας αποχή, τότε θα έχετε σκοράρει ένα ωραίο αυτογκόλ, σαν κι εκείνο που σκόραραν ορισμένοι από σας τον Γενάρη ψηφίζοντας Σύριζα και όχι ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Γιατί χρήσιμη ψήφος είναι μόνον η ψήφος σε κείνους που μένουν δίπλα σου και τη Δευτέρα. Αν απέχοντας η αναρχία αφήσει κινηματικό κόσμο έξω από τη βουλή, Μπόμπολας και Λάτσης θα ξεκαρδιστούν από τα γέλια.

Δεν βοηθάμε τα κινήματα όταν αδυνατίζουμε τους συμμάχους, αντίθετα, τ' αφήνουμε ανυπεράσπιστα. Θα συζητούσαμε σήμερα με διαφορετικούς όρους αν είχατε προλάβει προτού ξεσπάσει η κρίση να χτίσετε ένα γερά οργανωμένο αναρχικό κίνημα, ικανό ν' αποκρούσει την επίθεση που θα εξαπολύσει αύριο το κεφάλαιο. Αλλά κανείς δεν δίνει τη μάχη στις συνθήκες που θέλει. Όπως ήρθαν τα πράγματα, ο μόνος σύμμαχός σας στον αντικαπιταλιστικό αγώνα, που από αύριο θα ενταθεί, είναι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Δυναμώνοντάς μας δυναμώνετε το κοινό μέτωπο. Σνομπάροντάς μας διευκολύνετε τον εχθρό.

Σκεφτείτε απλώς, για παράδειγμα, αναρχικοί σύντροφοι και συντρόφισσες, πώς θα πήγαινε ο κοινός μας αγώνας στις Σκουριές αν, αντί να ψηφίσετε Σύριζα ή ν' απέχετε, βγάζατε δικούς σας εκπροσώπους μαζί με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Πώς θα είναι αύριο αν στην πρώτη γραμμή της μάχης πολεμούν ανυπόταχτες βουλευτίνες. Αν στη βουλή ξεψαχνίζουν τις συμβάσεις αγωνιστές που μοιράζονται την οργή σας, που

συγκρούονται ανυποχώρητα αντί να γίνονται επενδυτές της BlackRock (Σταθάκης, Τσακαλώτος). Που ξεσκεπάζουν τις ψευτιές της κυβέρνησης. Που στηρίζουν τις καταλήψεις και τα κοινά και την αντίσταση. Που αξιοποιούν τη δημοσιότητα της βουλής για να δυναμώνουν καθημερινά τα κινήματα, όχι για να τα πουλήσουν.

Σκεφτείτε πόσο σημαντικό είναι να βρεθεί αύριο στη Βουλή το αντιφασιστικό κίνημα. Γιατί, ας μην έχουμε αυταπάτες, η εναλλακτική που ετοιμάζει το κεφάλαιο για ν' αντικαταστήσει τον Σύριζα, όταν θα τον έχει ξεφτιλίσει, είναι ο ναζισμός. Είναι απαραίτητο, συντρόφισσες και σύντροφοι, να δώσουμε παντού τη μάχη εναντίον του. Ναι, κυρίως στο δρόμο, αλλά δεν αρκεί. Πρέπει να τον πολεμήσουμε και μέσα στη Βουλή, όπως πρωτοστατούμε στον αγώνα εναντίον του στα δικαστήρια. Μην τον αφήσετε να παίζει εκεί μονότερμα. Με κάθε ψήφο που χάνει σήμερα η αντικαπιταλιστική και κινηματική αριστερά ενισχύεται η θεαματική νομιμοποίηση του καθεστώτος, αποθρασύνονται κυβέρνηση και Τρόικα, ξερογλείφονται οι χιτλερικοί, διασκεδάζει το κεφάλαιο.

Οι εξουσιαστές παριστάνουν ότι δήθεν το μνημόνιο επιβλήθηκε κιόλας, ότι ο λαός δέχεται πλέον τον μονόδρομο και οι εκλογές θα δείξουν απλώς ποιός θα διαχειριστεί τη σφαγή. Απέχοντας δυστυχώς τούς στρώνετε το δρόμο, σύντροφοι και συντρόφισσες. Αποχή και λευκό δεν σημαίνουν πάντοτε αμφισβήτηση, το ξέρετε. Είναι ένα λευκό γράμμα, όπου ο καθένας διαβάζει ό,τι θέλει κι επικρατεί η άποψη του πιο δυνατού. Σε αποχή καλεί ο Αλέξης Μητρόπουλος, σ' αποχή από το ΟΧΙ κάλεσε και το ΚΚΕ θέλοντας ακριβώς να διευκολύνει Τσίπρα και Ντράγκι. Σήμερα ελάχιστα ταραίζει το σύστημα η αποχή.

Η ψήφος φυσικά δεν αρκεί, αλλά σε κάποιες κρίσιμες στιγμές γίνεται όπλο. Το ταξικό ΟΧΙ τούς τράνταξε επειδή βγήκε από δημοψήφισμα, όχι από γκάλοπ. Η εκλογική απεργία είναι συχνά σωστή, αλλά τώρα θα χαντακώσει τους κοινούς μας αγώνες. Τον Γενάρη σωστά η αναρχία την εγκατέλειψε, αλλά πολλοί έμειναν στη μέση. Τότε ψήφισαν ψεύτικη ελπίδα, τώρα πάλι τσιμπάνε και ψηφίζουνε παραίτηση, απογοήτευση, δραπετεύση. Αποχή ακριβώς είναι η γραμμή που περνά σήμερα το κεφάλαιο στα κινήματα, για να συνεχίσει ευκολότερα την απομόνωσή τους, την περιφράξη των κοινών, την καταστολή και το ρήμαγμα των ζώων μας.

Στα κινήματα εσείς πάντοτε συμμετείχατε και θα συμμετέχετε, σύντροφοι και συντρόφισσες, όπως κι εμείς. Μάς ξέρετε από τα συνδικάτα βάσης και από τις επιτροπές και από το δρόμο, και σάς ζητάμε να μάς ψηφίσετε για όσα κάνουμε, όχι μόνο για όσα λέμε. Κινήματα και ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν είναι αντίθετα, είναι συμπληρωματικά. Ψηφίζοντας την αντικαπιταλιστική και κινηματική αριστερά δεν καλλιεργείτε κοινοβουλευτικές αυταπάτες, τέτοιες εμείς ποτέ δεν είχαμε, αλλά αντίθετα στερεώνετε την αλληλεγγύη, την ανυπακοή και την αδιαμεσολάβητη δράση στον κόσμο και στο δρόμο.

Μαζί αντιστεκόμαστε στα μέτωπα του ταξικού πολέμου. Μαζί προωθούμε κάθε λογής αυτοοργανωμένες και αδιαμεσολάβητες και μη εμπορευματικές διαδικασίες. Από κοινού στήνουμε αντιδομές που υπονομεύουν τον καπιταλισμό, την πατριαρχία και τον εθνικισμό. Μαζί φτιάχνουμε τη γλώσσα και τους τόπους της αντίστασης. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν είναι κομμάτι του συστήματος, είναι εχθρός του, και αυτό το ξέρει καλά η εξουσία, και μας καταδιώκει όπως κι εσάς.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, μην ξανακάνετε αυτό που θέλουν ο Τσίπρας, ο Μεϊμαράκης και οι επικοινωνιολόγοι τους. Μην απομονωθείτε. Στηρίξτε στην κάλη τις αγωνίστριες και τους αγωνιστές που ανυποχώρητα στέκονται πάντοτε δίπλα σας. Όχι σαν αντάλλαγμα της αλληλεγγύης μας, ανταλλάγματα δεν ζητάμε, αλλά με καθαρό πολιτικό σκεπτικό, επειδή έχουμε μακρύ αγώνα μπροστά μας, κοινό αγώνα, στον οποίο θα συζητάμε και θα διεκδικούμε και θα γιορτάζουμε από κοινού. Με οργή, με αξιοπρέπεια, με τόλμη, χωρίς φόβο. Έτσι ώστε τα κινήματα να φουντώσουν, και ο κοινός μας πόλεμος ενάντια στο κεφάλαιο να συνεχιστεί μέχρι τέλους, ως τη νίκη.

**Ο Σπύρος Μαρκέτος είναι καθηγητής στο ΑΠΘ και υπ. Βουλευτής στην Α΄ Θεσσαλονίκης με την*

ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η πρώτη εκδοχή αυτού του άρθρου δημοσιεύτηκε στον «Παρατηρητή της Θράκης».